

UCHWAŁA Nr 142 RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1976 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 235 Rady Ministrów z dnia 26 września 1967 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski z 1967 r. Nr 57, poz. 277 i z 1971 r. Nr 31, poz. 196 i Nr 52, poz. 336) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 dodaje się ust. 8, 9, 10 i 11 w brzmieniu:

„8. Zawarcie umowy, której wartość przekracza kwotę 2.000 zł. powinno być poprzedzone opinią komisji zawierającą uzasadnienie celowości zlecanej pracy, kalkulacji przyjętej liczby godzin potrzebnych do jej wykonania, jak też wysokości zastosowanej stawki wynagrodzenia, jeżeli dla danego rodzaju pracy nie określono stawki wynagrodzenia lub zachodzi potrzeba jej podwyższenia. W skład komisji opiniującej powinni wchodzić przedstawiciele dyrekcji przedsiębiorstwa, komórki organizacyjnej występującej z wnioskiem o zawarcie umowy oraz komórki służby pracowniczej.

9. Kierownik przedsiębiorstwa nie może zawrzeć umowy z pracownikiem bez pisemnej zgody kierownika zakładu pracy będącego dla pracownika podstawowym miejscem pracy. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany odmówić wydania zezwolenia na zawarcie umowy, jeżeli wynagrodzenie pracownika z bezosobowego funduszu płac osiągnęło dopuszczalny roczny limit.

10. Przepis ust. 9 nie ma zastosowania do umów zawieranych z pracownikami o wykonanie doraźnych prac fizycznych.

11. W razie zawarcia umowy bez zgody zakładu pracy, o którym mowa w ust. 9, przedsiębiorstwo, które zawarło umowę, ma obowiązek odprowadzenia z bezosobowego funduszu płac do budżetu kwoty równej wysokości wypłaconego wynagrodzenia do wysokości 5.000 zł. Jeżeli kwota wynagrodzenia była wyższa niż 5.000 zł, wpłata do budżetu obejmuje 70% wydatkowanej kwoty, nie mniej jednak niż 5.000 zł. Odprowadzone kwoty należy traktować jako straty nadzwyczajne, obciążające wynik finansowy przedsiębiorstwa.”;

2) w § 5:

a) w ust. 1 i 2 liczby „200” zastępuje się liczbami „150”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podwyższenie stawki wynagrodzenia w granicach 100%—150% może nastąpić w uzasadnionych wypadkach, np. w razie konieczności posiadania szczególnie wysokich kwalifikacji do wykonania pracy, krótkiego terminu do jej wykonania lub konieczności wykonywania pracy w godzinach nocnych.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Przedsiębiorstwo, które wypłaciło wynagrodzenie należne z tytułu wykonania umowy pra-

cownikowi zatrudnionemu w innym zakładzie pracy na podstawie umowy o pracę, obowiązane jest zawiadomić o wysokości wypłaconego wynagrodzenia zakład pracy będący podstawowym miejscem pracy tego pracownika.

7. Przedsiębiorstwa (zakłady) rejestrują wypłaty z bezosobowego funduszu płac dokonane w danym roku na rzecz pracowników własnych, jak

również wypłaty z tytułu umów wykonywanych przez pracownika w innym miejscu pracy.”;

- 3) skreśla się § 6 i § 7.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski